

Rob Ziekman
Fotografie: Cor Leenen

€ 1000 Toernooi 2011 BELGISCH DUO WINT VERDIEND GOUD

Ondanks een grote numerieke Nederlandse meerderheid in de strijd om de Grote Prijs van Vlaanderen 2011 (acht tegen twee!) was het ditmaal een Belgische act die met de hoogste eerging strijken. Naast een geldbedrag van vijfhonderd euro mochten Lieve en Eric, alias Rope-Tastic, ook de Magic Effects Supercup, die door Heinz Minten jaarlijks beschikbaar wordt gesteld, in ontvangst nemen én krijgen beiden een gratis jaarabonnement op het prachtige vakblad voor de goochelkunst, De Escamoteur. Voor mijn gevoel is de eerste prijs voor Rope-Tastic absoluut verdiend, al is het alleen al om de originaliteit die zo kenmerkend voor dit nummer is. In de wandelgangen hoorde ik verschillende opvattingen met betrekking tot deze toekenning (en met betrekking tot de wedstrijduitslag in zijn algemeenheid) maar men moet zich realiseren dat het € 1000 euro toernooi een lékenjury kent, en die wil nog wel eens met andere ogen kijken dan goochelaars dat doen. Vandaar verdient de uitslag zoals die er ligt simpelweg gerespecteerd te worden, punt uit!

De wedstrijd

Over de dag zelf wil ik hier niet al te veel uitweiden, die kende alle bekende ingrediënten zoals we die gewend zijn (dealers, dealerdemo, tombola, veiling, een lecture

en meer) en waarover in vorige reportages al vaker is geschreven. In dit verslag wil ik daarom vooral het accent leggen bij de wedstrijdacts.

Het spits werd afgebeten door Antonio, een Belgische jongeman die keurig confereerde en een jumbo 1-2-3-klaveraas routine vertoonde, waarna hij een erg mooi, en voor mij in elk geval zéér origineel mentaal effect bracht waarbij een vrij (...) gekozen filmster op een flap-over gereveleerd werd met behulp van een spuitbus. Heel verrassend! Bij de 1-2-3 klaveraas routine had Antonio een leuke oneliner die ik u niet wil onthouden: 'Ik heb hier drie kaarten, maar u hebt slechts twee ogen, dus u kunt ze nooit tegelijkertijd in de gaten houden!'

Rich Magic is al jaren deelnemer aan de wedstrijd en ook ditmaal was hij weer van de partij. Zijn bekende act met als start de verandering van een zwarte en een witte handschoen in een black-and-white streamer, gevolgd door een mooie card-to-the-pocket-routine met een evenzo mooie climax en als afsluiting een all rope

routine werd door de jury gehonoreerd met een vierde prijs. Van het parlour-optreden van Gijs Bennehey heb ik genoten. Mooie goochelkunst met onder andere bankbiljetten en een crashed-watch, gecombineerd met heel veel, vaak onderkoelde humor, maakten het geheel tot buitengewoon verteerbaar entertainment. Ook hier wil ik u een mooie grap niet onthouden: 'Ik woon in Heerlen, en daar kun je heerlijk eten. Maar daarvoor is wel nodig dat je goed kunt koken!' Met enige verbazing vernam ik later dat Gijs niet in de prijzen was gevallen, maar zoals eerder gezegd: het oordeel is aan de jury!

Maurice liet een sigaret op zijn neus balanceren en zijn stropdas voerde ondertussen zelfstandig een eigen act op. Maurice' hulpje, Meneer de Beer, wist na éérst even ernaast te hebben gezeten (dat was opzet, prima idee!) feilloos een gekozen kleur te noemen en zónder hulpje eindigde Maurice met een goed uitzijnde lepelbuigroutine.

En toen was het de beurt aan Rope-Tastic. Lieve en Eric waren smaakvol uitgedost als bergbeklimmers en goochelden vervolgens dan ook alleen maar met touw. Maar hóe! Heel erg goed en technisch ook heel erg knap, vond ik. Bij het perfecte af. Maar wat mij het meest boeide was de originele presentatie van hun drie routines. Bij de eerste vertelde Eric het verhaal (eigenlijk vertelde hij de routine, waarbij sleutelwoorden als 'het midden' en 'de beide einden' en 'een touw met drie einden' en dergelijke een belangrijke rol speelden) en was Lieve de uitvoerster, bij de tweede routine was dat precies omgekeerd. Bij hun versie van All Rope tenslotte was sprake van een soort 'quatre-mainspresentatie'. Ik vond het er heel mooi uitzien en het koppel was bij de prijsuitreiking dan ook zichtbaar verguld. Proficiat, Rope-Tastic! Hekkensluiter voor de middagpauze was Mitch Durbank, net als Rich Magic en enkele anderen een trouwe deelnemer. Zo sterk als Mitch' optreden bij de afgelopen Nederlandse Juniorenkampioenschappen was (Mitch was daar gastartiest, zie mijn recensie in het betreffende verslag) zo matig kwam één en ander nu uit de verf. Ik sprak Mitch na afloop persoonlijk en hij gaf ook aan eigenlijk z'n dag niet te hebben gehad. Verrassend dat er toch nog een vijfde plaats uit de hoed bleek te worden getoverd!

Magic Dave opende na de middagpauze. Dave was de enige junior en hij bracht zijn act alsof het de doodgewoonste zaak van de wereld was, terwijl er toch heel wat technische hoogstandjes in zitten. Een erg leuk idee om als postbode thematisch te goochelen met brieven, postzegels, belastingenveloppen en meer. Super, Dave, grote bijval viel jou van het publiek ten deel en de jury dacht er ook zo over, want die waardeerde jou met een derde prijs! Toon van Est (een rasechte Benidorm-Basterd!) kwam op met volkslied en vlaggetje, confronteerde ons met een erg leuk raadsel en liet ons daarna genieten van een magnifiek magic square. Ter plekke ingevuld naar aanleiding van de leeftijd van een assisterende toeschouwer. Magic John startte met zijn vijfkaartenroutine, fotografeerde een in gedachten genomen speelkaart in miniformaat en sloot af met een fraaie boektest. Goed voor een tweede plaats, zo bleek bij de prijsuitreiking. Kamal was de laatste in de rij en interacteerde uitvoerig (langdradig???) met een toe-

Kamal

Zomaar een toeschouwer...

Rob Ziekman met derde prijs winnaar Magic Dave

schouwer zonder dat er echt iets gebeurde. Er zaten wel wat lachers in zijn optreden. Een leuk idee vond ik dat een toeschouwer het colbert van de artiest aankreeg

Johan Hendriks

en dat enige tijd later in één van de zakken als plot een verdwenen kaart bleek te zitten. Voor de jury toch geen aanleiding om een prijs toe te kennen.

Lecture Johan Hendriks

Absolute top. Voor Johan's lecture is eigenlijk geen andere kwalificatie op zijn plaats. Er was niets te koop, er waren geen lecture-notes, maar voor wie daar ontvankelijk voor was was deze presentatie goud waard en viel er veel behartenswaardigs te leren. Johan deelde met ons zijn overwegingen hoe van goochelen echt entertainment te maken. Hij deed dit onder andere aan de hand van enkele van de vele typetjes die hij gedurende zijn loopbaan heeft gecreëerd, zoals de museumcurator Piet Penseel en de hoogleraar diergeneeskunde Professor Hakhout én aan de hand van een aantal buitengewoon komische effecten, zoals de werken van de schilder Antonio Salmonella en het drama met de Mona Lisa. De lichtkrant (hoe vaak heb ik die al niet gezien, maar wat blijft dat een kraker en wat herbergt die een

creativiteit!)) vormde een meer dan waardige apotheose van Johan's lecture, waarvoor hij hartverwarmend alle handen op elkaar kreeg.

Tenslotte: de sleet?

Ook dit jaar heb ik weer erg veel plezier aan het minicongres in Geel beleefd. Maar toch bekruipt mij het gevoel dat er langzaam aan wat de sleet in komt. Ik doel dan op het afnemend aantal bezoekers, zoals we dat ook op goocheldagen en congressen in Nederland (en naar verluidt ook in Duitsland) constateren. Hetzelfde geldt voor belangstellende dealers: ik miste er ditmaal liefst drie! En zelfs het aantal beschikbare wedstrijdplaatsen bleek teveel te zijn! Natuurlijk is het gissen naar de oorzaak, maar mogelijk zijn internet en een overdaad aan goochelevenementen (overkill...) hier belangrijke factoren. Een nadere bezinning hoe in de toekomst de belangstelling toch weer eens extra te prikkelen lijkt me dan ook geen overbodige luxe. Misschien dat enkele vernieuwende impulsen de aantrekkingskracht weer zouden kunnen doen toenemen? Want de jaarlijkse Grote Prijs van Vlaanderen, die traditie willen we toch niet kwijt?

Rope-tastic in actie

De gekende veiling

Voorzitter Jan Jacobs